

VIIKONVAIHDE TEE ITSE

HENGÄHDYSPAIKKA

Kaarlo Kalliala
Turun arkkihiippakunnan piispa

Pilvipohjaista armotaloutta

Viime viikolla törmäsin kiinnostavaan ilmaisuun ”pilvipohjainen välittäjäätalous”. Sillä tarkoitetaan sellaisia ilmiöitä kuin Uber tai Airbnb. Ne muuttavat maailmaa ja kokemusta siitä.

Kuljetusta ja majoitusta ei enää tilatakaan erikoistuneelta ammattituottajalta. Nettisovellukset tuovat yhteen ne, joilla on tarjota kyytiä tai majoitusta, ja ne, joilla on niiden tarve.

Maailman muuttuminen on kiinnostavaa, mutta minulle ”pilvipohjainen välittäjäätalous” toi mieleen aivan muuta. Alkujaan kristityt nimittivät Jumalan pelastussuunnitelmaa oikonomiaksi, armotaloudeksi. Ekonomia tarkoitti siis pelastuksen välittämistä.

Helatorstai-vastaisuus on EK:n pitkäaikainen pään-pinttymä.

Siksi pilvipohjainen välittäjäätalous yhdistyi mieheissäni väistämättä helatorstaihin. Luukas kuvaa Apostolien teoissa, kuinka Jeesus ”otettiin ylös, ja pilvi vei hänet heidän näkyvistään”. Sillä tavoin pelastuksen meille välittäneen Kristuksen kerrotaan poistuneen.

Helatorstai-vastaisuus on EK:n pitkäaikainen pään-pinttymä, mutta saattaa helatorstai olla hankala pyhäpäivä monelle muullekin. Miksi se on niin tärkeä? Mikä sen paikka tuossa armotaloudessa on?

Olenaisena sitä on pidetty; muuten ei litaniarukouksessa vedottaisi siihen suorastaan pelastuksen perusteena: ”Pyhän syntymisesi ja elämäsi tähden, kärsimisesi ja ristinkuolemasi tähden, ylösnousemisesi ja taivaaseenastumisesi tähden armahda meitä, laupias Herra Jumala.”

Niin ikään ehtoollista vietettäessä joka kerta muistetaan ”hänen kuolemaansa, ylösnousemistaan ja taivaaseen astumistaan”.

Helatorstai ei vain poista Kristusta näyttämöltä ja pelkästään selitä, miksei ylösnoussut enää ilmesty seuraajilleen. Eikä se vain tee tilaa helluntaille, vaikka Jeesus sanoikin: ”Ellen mene, ei auttaja voi tulla luoksenne.” Se on olennainen osa armotaloutta, joka muuttaa maailman ja kokemuksen siitä.

Kysymys on elämänyhteydestä. Kristittynä oleminen on Kristuksen seuraamista, elämän jakamista hänen kanssaan. Kun hänet kerran on otettu taivaaseen, sinne pelastumme itse kukin. Kyyti tuskin on pilvi, mutta majoitus on hoidettu.

TIESITKÖ

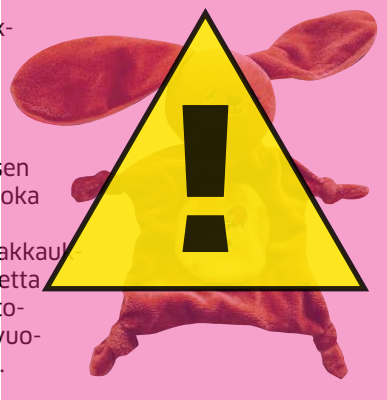
Äitiyspakkaus syntyi vauvapulaan

RIITTA MUSTONEN

Huoli vähenevästä syntyvyydestä synnytti äitiysavustuksen vuonna 1938, ja tuolloin avustuksen sai noin kaksi kolmasosaa synnyttäjistä. Vuoteen 1948 pakkauksen saivat vain köyhimmät perheet. Äitiyspakkauksen arvo vastasi runsasta kolmannelta teollisuustyöntekijän kuukauden keskipalkasta.

Nykyisin lähes kaikki ensisynnyttäjät valitsevat äitiyspakkauksen, ja kaikista äideistä vain kolmasosa valitsee pakkauksen sijasta rahasumman, joka on 140 euroa.

Nykyisessä äitiyspakkauksessa on noin 50 tuotetta vauvanvaatteista hoitotarvikkeisiin. Tämän vuoden uutuuksia on unilelu.

Tuolin uusi elämä

Kunnostamalla saat persoonallisia esineitä, joita ei tule vastaan joka kodissa.

.....
 TEKSTI:
ELINA MÄÄTTÄNEN
ANU KAARINA HÄMÄLÄINEN
 KUVAT: **KARI SALONEN**

Pahaltakin näyttävä puuhuonekalu on pelastettavissa. Nämä tuolit olivat olleet varastossa, jossa lakkaus ja verhoilu olivat kärsineet kosteudesta.

Pintakäsittelyllä, löystyneiden liitosten korjaamisella ja istuimen verhoilulla uudistetaan tuolit nopeasti ja edullisesti. Korjauskelpoisia huonekaluja löytyy nettihuutokaupoista, kirppiksiltä ja roskalavoilta.

Huonekalun iän voi selvittää tyylin ja pintakäsittelyn perusteella. Väristä voi päätellä, mitä pintakäsittely on: lakan meripihkan väri voi olla sellakkaa ja krakeloituva pinta selluloosalakkaa. Verhoilujen alta usein paljastuvat alkuperäiset tekstiilit ja pehmusteet.

Puuhun ryhtyessä on syytä ottaa huomioon kemikaalirikit. Kuumailmapuhallinta ei suositella. Sen käytössä muodostuvat käryt ovat myrkyllisiä ja kuumuus vaurioittaa puuta. Myöskään lipeäpesu ei sovi kunnostettaville huonekaluille. Ke-

mikaaleja vapautuu myös hionnassa, joten sitä on vältettävä ellei tiedä, millaista pintaa käsittelee.

Kirppikseltä tai lavalta voi tulla mukaan ei-toivottuja vieraita. Varmuuden vuoksi voi jättää huonekalun ulos kovalla pakkasella tai saunottaa tiiviisti peitettynä.

Jos pinta on hyvässä kunnossa ja käsittely sellainen, että sen päälle voi maalata tai lakata, pestään pinta ensin käyttäen maalarinpesua. Tämän jälkeen tehdään haluttu pintakäsittely tuotteen ohjeen mukaan.

Huonekalun entisöinti säilyttää esineen historian kaikkine taitoineen. Arvohuonekaluja käsittelee huoneka-

lurestauroija tai -konservaattori.

Jos kuvan tuolit entisöitäisiin ajanmukaisesti, ne lakattaisiin puhdistuksen jälkeen selluloosalakalla ja verhoilutaisiin käyttäen alkuperäisen tyyppistä harmaavanua ja verhoilukangasta.

Huonekalun kunnostaminen käyttöesineeksi sopii vähemmän arvokkaille löydöille, jolloin voidaan käyttää myös nykyaikaisia materiaaleja. Tämän tyyppisiä koivutuoleja on paljon liikkeellä, joten niitä uskalletaan myös tuunata.

Muista kuitenkin, että entisöinti ei ole välttämättä nykyaikaisten käsitteilyjen jälkeen enää mahdollista. Ohje tuolin verhoiluun ilmestyy 20.5.

40-luvun tuolin puuosien kunnostus

Tarvittavia työkaluja ovat kuminuija tai vasara, puukko, puristimet, mitta, sikli ja santapaperi sekä pintakäsittelyyn tarvittavat lakka tai maali ja pensseli. Hengityssuojaimen käyttö on hiottaessa tärkeää. Työskentele hyvin ilmastoidussa tilassa.

1. Jos tuolissa on selvästi huteria liitoksia, tuolin osat naputellaan irti esimerkiksi kuminuijalla. Tuolia voi suojata myös puupalalla. Jos puuhun jää jälkiä, voidaan kohtaa turvottaa kostuttamalla

kolhiintunut kohta vedellä. Näin saadaan puun syyt kohoamaan takaisin.

2. Näiden tuolien lakkapinta on vaurioitunut käytön ja kosteuden myötä. Jopa pintahometta on tarttunut huonon varastoinnin aikana, joten koko pinta pitää poistaa. Tällaiset homevauriot eivät kuitenkaan haurastuta puuta eivätkä etene huonekaluissa pintaa pidemmälle. Lakkapinta poistetaan maalinpoistoaineella ja tuolit hiotaan kevyesti hienolla hiekkapaperilla. Maalinpoisto-

aineen jäämät on poistettava tarkasti pesemällä, koska uusi pintakäsittely ei tartu kohtaan, johon on jäänyt ainetta.

3. Ennen uutta liimausta poistetaan vanha liima puukolla liitostapeista ja -koloista. Vanha liima on usein kovaa ja irtoaa suhteellisen helposti. Pursota liimaa koloihin ja aseta tuolin osat paikoilleen. Kiinnitä puristimet ja suojaa puu puristimen aiheuttamilta painaumilta puupalikoin tai pahvilla. Poista mahdolliset liima-

purseet. Muista suorittaa ristimitan tarkistus: vastakkaisten jalkojen välimatka tulisi olla sama. Tällöin saadaan tuolista symmetrinen. Anna liiman kuivua mieluusti seuraavaan päivän, jolloin liimaus on varmasti vahva. Älä irroita ja liimaa ehjiä liitoksia vain varmuuden vuoksi.

4. Puupinnat viimeistellään vesiohenteisella kalustelakalla tuotteen ohjeen mukaan. Anna lakan kuivua seuraavaan päivään.